

Néhány kérdés mindig elmarad.

Az ember azt hiszi, már mindent megtudott,

nem is a haldoklótól, hanem

a jóval korábbi időkben,

a Létnék nevezett csúszkálás

egy-egy biztosabb pillanatában.

Aztán csak a fényképek, s ahogy

rájuk meredsz, fiókok mélyéről

rejtélyes nevek, bamba tárgyak

ágálnak feléd, magukba zárva jelentéseiket.

Meg kellett volna kérdezni még – motyogod,

tehetetlenségbe zárva.

Nem a gyermeki titkokról faggatóznál,

inkább olyasmiről, amit

látszólag nem is érdemes elmondani.

Mégis értelmet vagy némi magyarázatot adna,

hogy egész legyél számomra

szereteteddel és vélt bűneiddel együtt.